

1

DRAGO

Er was geen weg terug. Het sociomens duwde me over de drempel van dat vreemde huis. Haar stem ratelde als een kauwgombal-machine. Haar woorden waren klanken zonder betekenis. Zoals je luistert naar de televisie van de burens.

Ik herkende de woorden wel, maar ze bleven niet hangen in die duffe kop van me.

Mijn ogen zochten in het levende scherm voor me. Een zoekplaatje. Er bewogen mensen in, grote ogen werden op mij gericht, stemmen botsten tegen elkaar op. Het eerste wat echt tot me doordrong, was een zoete warme baklucht die me vriendelijk naar binnen lokte en mijn benen slap maakte.

Wanneer had ik voor het laatst gegeten? Ik probeerde terug te gaan in de tijd, maar de deur naar het verleden klapte dicht met de knal van een rotje. Kortsluiting in mijn hoofd.

Er was alleen nog het hier en nu. Een keuken die lekker rook, maar zinderde van ongemakkelijke blikken.

Het leek of het sociomens me een spinnenweb had in geduwd. Ik zat vast in de plakkerige draden. Zo'n rotvliegje was ik. Zo eentje waarvan je pas merkt dat het op je appel zit als je al een hap hebt genomen, als je het krenge al in je bek hebt, een vleugeltje tussen je tanden. De *catch of the day*, dat was ik.

Ik had alleen nog die suikergeur om me aan vast te houden en mijn bange, klamme handen.